

ŽIVJETI S GLAZBOM

o 50-toj obljetnici skladateljskog djelovanja

Ljuboslava Ljube Kuntarića

Urednik Goran Crnković

Hrvatsko katoličko bratstvo "Branimir"

Opatija - Volosko, 1996.

Postojanje velikog zbornika od 370 stranica, formata A4, knjige koja svjedoči o bogatom glazbenom djelovanju jednoga čovjeka - značajna je stvar ne samo za njega samoga, već i za njegove suvremenike. Tim prije što se radi o čovjeku kojemu glazba čak i nije glavno zanimanje, ali mu je, pošto je stekao potrebno znanje, postala nezaobilaznom u životu. Otuda i naslov zbornika - *Živjeti s glazbom*.

Riječ je o Ljuboslavu (Ljubi) Kuntariću, pripadniku ugledne slavonske katoličke obitelji. Njegov otac i dva strica bili su istaknuti katolički javni djelatnici.

Roden je u Čakovcu 20. lipnja 1925. godine, ali je njegovo srednje školovanje teklo izmjenično u Požegi i Varaždinu. Kasnije je kao vodogradevni inženjer svojom službom (kojom je također dao značajne priloge) bio vezan uz Opatiju (Volosko) gdje i danas živi.

Činjenica da je Kuntarić živio u različitim krajevima Hrvatske vjerojatno je utjecala na njegov glazbeni izraz, pa je on - kako kaže dr. Juraj Kolarić, autor Uvodne riječi i Pogovora u zborniku - "povezao hrvatski sjever s jugom i istok s hrvatskim zapadom".

Svoje glazbeno obrazovanje Kuntarić je stjecao uzimajući privatnu poduku kod istaknutih hrvatskih skladatelja Rudolfa Matza i Albe Vidakovića.

Zbornik *Živjeti s glazbom* pruža panoramu Kuntarićeve stvaralaštva: kraća djela sadrži u cjelini, a ona veća u izvacima. Izborom skladbi zastupljena su sva glazbena područja kojima se bavio: zabavne i koncertne pjesme, skladbe za djecu, klapske, zbarske i instrumentalne skladbe te glazbeno-scenska djela.

Uz svaku navedenu skupinu skladbi nalazi se i prikaz dotičnog dijela Kuntarićeve skladateljstva (sa sažecima na engleskom, njemačkom i talijanskom jeziku). To su, zapravo, priloge pročitani na svečanoj proslavi 50-godišnjice Kuntarićeve rada, održanoj u Opatiji i Voloskom od 24. do 26. studenoga 1995. godine. Njihovi su autori: vlč. Josip Šimac (biografija), Darko Glavan (popularna glazba), Dorotea Štifanić Mislej (glazba za djecu), Mirna Marić (klapske, zbarske i solističke skladbe te komorna i koncertna glazba), Vlado Štefančić (glazbeno-scenska djela) i fra Izak Špralja (duhovna glazba). Tu je i riječ zahvale samog slavljnika.

Kuntarić je najprije stekao glas kao skladatelj zabavne glazbe. U prošlom režimu, kada se sa službene strane nije s blagonaklonošću gledalo na zapadnjačku laku glazbu, Kuntarić je - po riječima D. Glavana - pridonio tome da "domaća estrada djeluje u stilističkim okvirima bližim zapadnom nego istočnom kulturnom modelu". Razumljivo je da su u zborniku - pored ostalih - i njegovi najpopularniji "šlageri": *Ti ni ne slutiš*, *Ta tvoja ruka mala*, *U nedilju*, *Ane*, *Autobus calypso*.

U svom bogatom glazbeno-scenskom stvaralaštvu Kuntarić stvara određene tipove djela pa ih tako i naziva, npr. "rock-opera comica" (*Karolina Riječka*), "opera naiva purgeriana" (*Tata, udajem se za crncu*). Već bi i samo tim djelima - po V. Štefančiću - Kuntarić zaslužio "da uđe u povijest hrvatskoga kazališta".

Veliku je pozornost Kuntarić posvetio i glazbi za djecu. Kao jedno od osnovnih obilježja toga područja Kuntarićeve stvaranja D. Štifanić Mislej ističe primjerenost djeci.

Premda je vrlo uspješan autor glazbe "lakog" obilježja, Kuntarić se želio okušati i na području tzv. ozbiljne glazbe. I tu je dao niz zapaženih djela. To se u prvom redu odnosi na crkvene skladbe kojima se u posljednje vrijeme intenzivno bavi, na solo-popijevke (koje on sam naziva koncertnim pjesmama) i na niz zborova.

Zanimljivo je usporediti Kuntarićevo korištenje istarsko-primorske melodike i harmonijskih značajki u djelima lakoga žanra s onim djelima serioznoga karaktera. Dok u zabavnoj glazbi obilježja istarske glazbe donosi u okviru dur-mol sustava, u onim drugima, primjerice u zbarskim skladbama *Bašćanska ploča* i *Otče naš* (staroslavenski-istarski) istarski glazbeni idiom pojavljuje se na način koji odgovara načelima I. Matetića-Ronjgova.

Zbornik upotpunjuje niz fotografija iz Kuntarićeve života, izvedbi scenskih djela, nagrada itd.

Kuntarićevo stvaranje nije, dakako, još završeno. Premda je već u poodmakloj životnoj dobi, može se, s obzirom na njegovu produktivnost, očekivati od njega još vrijednih glazbenih priloga.

Nikša Njirić

Miroslav Vuk - Croatia

HRVATSKE ROMARSKE POPIJEVKE (II.)

Gospodin Nikša Njirić napisao je, a časopis za crkvenu glazbu *Sv. Cecilija*, br. 3, srpanj-rujan 1996., objavio prikaz (č. kritiku) pjesmarice *Hrvatske romarske popijevke* Miroslava Vuka-Croate.

Na žalost, g. Njirić nije shvatio zadnju rečenicu u Predgovoru pjesmarice koja glasi: "Braćo Hrvati! Vi koji vjerujete, koji štujete Blaženu Djevicu Mariju i koji se nadate, primite ovu pjesmaricu srećom kojim sam je punih pet desetljeća pripremao i uređivao, a kojim vam je sada darujem."

Znači pjesmarica je namijenjena hrvatskom božjem narodu, vjernicima, hodočasnici. Kad je već g. Njirić počeo pisati kritiku (ne prikaz) o pjesmarici, morao je znati više i točnije o romarskim običajima i redosljedu romarskih pobožnosti od prvih romarskih koraka kad krenu iz svojih domova pa do povratka u iste domove.

Dr. Stjepko Težak je u svojoj recenziji taj hodočasnički redosljed pjevanja lijepo opisao. Zbog toga nije trebalo bilo gdje ponavljati iste činjenice. Jer: pametnome je i jedna dosta!

Što se tiče inačica, upozorio bih g. Njirića da je svaka popijevka jedno biće i nitko pošten neće djeliti i lomiti, odvajati napjev od riječi, posebice u pučkom crkvenom pjevanju. Ako pak netko želi obaviti bilo kakvu stručnu analizu, to je njegova stvar, a ne autorova ili urednikova. Onima kojima je pjesmarica namijenjena važni su vjerodostojno zabilježeni napjevi i riječi, ali uvijek kao jedinstvena cjelina. Čim popijevka ima svoj naslov, različit od ostalih naslova u pjesmarici, ako slučajno ima sličnosti ili istovjetnosti u napjevu ili tekstu, s nekom od objavljenih popjevaka, ona je inačica. Ovo spominjem zbog toga što g. Njirić nije zapazio i shvatio da se popijevke nalaze u pjesmarici a ne etnomuzikološkom zborniku. Međutim g. Njirić ni jednom jedinom riječi nije obratio pozornost i prikazao bilo koji napjev u vezi s vjerodostojnošću ritmizirane melodije ili potpisa riječi.